

CONV 217/02

WG III 10

NOT

---

från:	Sekretariatet
till:	Arbetsgruppen för "status som juridisk person"
Ärende:	Sammanfattande not om mötet den 18 juli 2002

---

1. Ordföranden hänvisade till dagordningen och föreslog att mötet delas upp i två delar: En första del om följderna av att tillerkänna unionen status som juridisk person och en andra om status som enda juridisk person och förenkling av fördragen.

Följderna av att uttryckligen tillerkänna union status som juridisk person

2. Debatten utgick från ett preliminärt utkast till rapport som ordföranden lagt fram (SN 3130/02).
3. Arbetsgruppen ansåg att det preliminära utkastet till rapport ger en trogen bild av de synpunkter som arbetsgruppens medlemmar i allmänhet lämnat och att den kan ligga till grund för arbetsgruppens slutrapport. I detta sammanhang fastställde ordförande **den 5 september 2002** som sista inlämningsdag för medlemmarnas eventuella ändringar och tillägg i det preliminära utkastet till rapport. (I ändringsförslagen bör man framför allt hänvisa till de delar av texten som är kursiverad.) Man enades om att sekretariatet vid nästa möte den 11 september 2002 överlämnar de ändringar som medlemmarna föreslagit till arbetsgruppen och att ordförande lägger fram ett utkast till rapport där han tagit vederbörlig hänsyn till föreslagna ändringar.

4. Genom att man nådde enhällighet kunde man uttryckligen tillerkänna unionen status som juridisk person och det råder bred konsensus i unionen (med ett undantag) till förmån för unionens statut som enda juridisk person och att den övertar gemenskapens status. Vissa medlemmar i arbetsgruppen framhöll också att unionens status som juridisk person bör även överta Euratoms status. Arbetsgruppen beslöt att vid ett senare tillfälle återkomma till denna fråga som fortfarande är öppen.
5. När det gäller förfarandet för förhandling om och ingående av internationella avtal ansåg arbetsgruppen att det räcker med att införa en enda bestämmelse i fördraget på grundval av artikel 300 i EG-fördraget (ändrad genom Nicefördraget), utöver vilken tillkommer artiklarna 24 och 38 i EU-fördraget (eventuellt ändrade). Den ansåg dessutom att man i denna enda bestämmelse kan föreskriva ett specifikt förfarande för sådana avtal som samtidigt faller under första och andra och/eller tredje pelaren ("cross-pillar mixed agreement") beroende på om avtalet till övervägande delar hör till första eller andra och/eller tredje pelaren. En medlem uttryckte i detta sammanhang tvivel på uttrycket "till övervägande delar" i det preliminära utkastet till rapport, särskilt de svårigheter som är förbundna med dess förverkligande. Vissa medlemmar godtog i detta avseende förslaget i dokumentet, enligt vilket rådet i samtliga fall kan ge kommissionen i uppdrag att företräda rådet (och även medlemsstaterna) vid förhandlingar om internationella avtal. För övrigt påpekade ordförande att han i sitt dokument inte sagt något om den höge representantens roll på GUSP-området, framför allt om hans initiativrätt och förande av förhandlingar om internationella avtal, och att det vore lämpligt att fördjupa denna fråga.
6. Vissa medlemmar var emot en idé som föreligger i ordförandens dokument, nämligen att stryka följande del av artikel 24 i EU-fördraget: *"Ett avtal skall inte vara bindande för en medlemsstat vars företrädare i rådet förklarar att medlemsstaten måste uppfylla vissa krav som följer av dess egna konstitutionella förfaranden"*. De framhöll att denna strykning

kommer att innebära att de nationella parlamenten inte kan delta i förhandlingarna om och ingåendet av internationella avtal. Andra medlemmar ansåg att denna strykning skulle vara den logiska följd av att unionen tillerkänns status som juridisk person. Om unionen ingår ett internationellt avtal, behöver man inte längre utnyttja ett förfarande för de nationella parlamentens kontroll av konstitutionell överensstämmelse eller för ratifikation. Detta betyder inte att respektive regering inte skall underrätta de nationella parlamenten i erforderliga fall om sådana avtal. För sådana medlemsstater räcker det härnäst med att tillämpa ordningen i artikel 300.7 i EG-fördraget, enligt vilken de avtal som gemenskapen (härnäst unionen) ingår är bindande för institutionerna och medlemsstaterna.

7. I detta sammanhang uppkom frågan om vilken den gemenskapsrättsliga ordningen är i praktiken och om det finns internationella avtal som gemenskapen ingått men som inte är bindande för alla medlemsstater. Man uppmanade sekretariatet att begära ett juridiskt yttrande i denna fråga.
8. Arbetsgruppen verkar ha godtagit tanken på att EG-domstolen skall kontrollera de avtal som unionen ingår på de villkor som ordförande föreslår i sitt dokument.
9. Dessutom verkar arbetsgruppen ha godtagit förslaget att föreskriva att Europaparlamentet skall höras enligt samma dokument. Vissa ansåg dock att samtyckesförfarandet bör tillämpas. En medlem fann att det inte var säkert att Europaparlamentet bör höras om allt som rör avtal på det mellanstatliga området.
10. När det gäller unionens representation utåt kunde medlemmarna i arbetsgruppen godta samtliga slutsatser i dokumentet. Framför allt erkände de allmänt att unionen bör genomföra reformer så att den kan tala med en röst under avtalsförhandlingar, i sitt deltagande i internationella organisationer och i unionens representation i form av externa kontor som kan utgöra språkrör. Man underströk också att unionen i möjligaste mån bör representeras av en enda delegation.

Status som enda juridisk person och fördragens förenkling

11. Medlemmarna i arbetsgruppen övergick därefter till att granska arbetsdokumentet SN 3131 (WG III – WD 6) som tar upp hur unionens status som en enda juridisk person påverkar förenklingen av fördragen. Ordföranden framhöll i sin föredragning att uppdelningen mellan de båda grundläggande fördragen (EU-fördraget och EG-fördraget) faktiskt inte kommer att ha något existensberättigande om unionen och gemenskapen sammanslås. Arbetsdokumentet innehåller flera alternativ när det gäller formen för konventets slutprodukt beroende på om man beslutar att sammanslå EU-fördraget och EG-fördraget eller inte.
12. Arbetsgruppen höll en första debatt om denna fråga. Medlemmarna delgav varandra sin tillfredsställelse med det sätt på vilket alternativen presenterades. En stor majoritet ställde sig positiva till alternativ 1 b i arbetsdokumentet, dvs. att utarbeta ett nytt fördrag i två delar. Första delen bör innehålla nya bestämmelser som har konstitutionell karaktär eller hämtas från de nuvarande fördragen (grundfördraget). Den andra delen bör vara en sammanslagning och konsolidering av alla andra gällande bestämmelser i EU-fördraget och EG-fördraget (dvs. sådana som inte överförs till grundfördraget). Flera medlemmar angav att under alla omständigheter bör de aktuella fördragen ändras och anpassas efter det nya grundfördraget.
13. Ordförande avslutade genom att påpeka att diskussionen bör fortsätta vid nästa möte (den 11 september) och att man vid detta tillfälle bör inbjuda en expert som kan förklara fördelarna och nackdelarna med de alternativ som ordföranden tagit upp i sitt arbetsdokument.
